

PASARÉTI PRÉDIKÁCIÓK
refpasaret.hu

**Pasarét, 2014. december 7.
(vasárnap)**

Földvári Tibor

A REMÉNYSÉG MINT HORGONY

Lekció: Zsidók 6,9-12

Alapige: Zsidók 6,13-20

Mert Isten, amikor ígéretet tett Ábrahámnak, mivelhogy nem esküdhett nagyobbra, önmagára esküdött, és így szólt: Bizony megáldalak téged, és bizony megsokasítlak téged. És mivel hosszútűrő volt, megkapta az ígéretet. Mert az emberek nagyobbra esküsznek, és náluk minden vitának véget vet és mindent megerősít az eskü. Ezért Isten is esküvéssel kezeskedett, mert még meggyőzőbben akarta megmutatni az ígéret örököseinek, hogy végzése változhatatlan. Azért, hogy két változhatatlan tény által, amelyekre nézve lehetetlen, hogy Isten hazudjon, erős vigasztalásunk legyen nekünk, akik hozzá menekültünk, hogy megragadjuk az előttünk levő reménységet, amely biztos és erős horgonya lelkünknek, és beljebb hatol a kárpitnál, ahova útnyitóul bement értünk Jézus, aki örökre a Melkisédek rendje szerinti főpap lett.

Imádkozzunk!

Istenünk, mennyei Atyánk, a gyülekezet közösségében imádunk téged, hódolunk az istentiszteleten, áldunk a te igédért. Megható hallani, hogy szerettednek szólítasz bennünket is most. Köszönjük, Urunk, hogy bűnös emberekként élhetjük át ezt a csodát, hogy Isten gyermekei vagyunk. És számunkra így lehet az adventi időszak is örömteli, békés.

Mégis hadd kérjük, ha bármelyikünknek a szívében keserűség lenne, békétlenség, a te igéd, a gyülekezet szeretetközössége hadd lehessen békességgé. Bocsásd meg a mi bűneinket is, amit elkövettünk az elmúlt héten.

Dicsőítünk, hogy a hét első napja számunkra a vasárnap az Úr Jézus feltámadására is emlékeztet újra meg újra. Köszönjük, hogy az ő halála és feltáma-

A REMÉNYSÉG MINT HORGONY

---

dása által lehet bűnbocsánatunk, örök életünk. Köszönjük, hogy várhatjuk az Úr Jézus dicsőséges eljövetelét. Köszönjük, ha készen.

És könyörgünk mindazokért, Urunk, itt a templomban is, országunkban, akik számára nem az örök életet, hanem az örök kárhozatot hozná el, ha most jönne el az Úr. Áldunk, hogy még mindig tart a kegyelem ideje. Köszönjük, hogy hozzád lehet térni.

Hadd lehessünk, Urunk, olyan gyülekezeti közösség most, akik hallva a te igédet, merjük hinni és azt cselekedni. Mi is szeretnénk béketűréssel, beléd vetett bizalommal, bizonyossággal reménykedni. Jézus Krisztusért hallgasd meg imádságunkat.

Ámen.

Igehirdetés

Advent második vasárnapján is az igehirdetés első kifejezése hadd lehessen ez: adventus Domini – az Úr eljövetele. Az ő dicsőséges eljövetelét várjuk az adventi időszakban is minősítetten, és természetesen az ő első eljövetelére emlékezve, az ő születésére, a karácsonyi ünnepre is készülünk. Ilyenkor általában azt szoktuk mondani, hogy csendes, békés lelki felkészülés legyen a hívő családokban, a hívő ember életében is, de az adventi időszak nem mindig lehet békés és csendes. Néha nagyon is zaklatott, hitetpróbáló, béketűrést igénylő.

Múlt vasárnap például a kórusunkkal azért nem itt voltunk az istentiszteleten a gyülekezettel, mert Nádasdladányba mentünk szolgálni. A zenés áhítatot megelőzően, pár perccel az istentisztelet kezdése előtt észrevettem, hogy az egyik autó belement az árokba. Az egyik kórustagunk már ott állt, próbált valamit segíteni a vezetőnek, hogy hogyan lehetne kijönni, de látszott, hogy nem sikerül. Gyorsan szóltam a többieknek a gyülekezeti házban, a férfiaknak, hogy jöjjenek, segítsünk. Isten kegyelméből sikerült kitolni az autót. Mivel én annál a keréknél állva toltam, amelyik becsúszott az árokba, csurom sár lett a fekete öltönyöm – bár arra gondoltam, milyen jó, hogy munkaruhában vagyok, legalább az lett piszkos –, de hát saras fekete öltönyben csak nem lehet áhítatot tartani. Egy vidéki, falusi templomban viszont nem illik lekipásztornak nem feketében lenni, mert az a liturgiai öltözet. Akinek segíteni tudtunk az autója kitolásában, őneki is volt egy nagyon kellemetlen helyzete, ő is odajött a zenés áhítatra, nekem is volt ilyen kellemetlen érzésem, ezek azonban semmik ahhoz képest, amik az ónos eső miatti károkat jelentették, sőt, életveszélyes helyzeteket. Talán most is itt van a barátom, aki erdészetben dolgozik, és elmondta, hogy miközben tisztították az utat, közben egyszer csak ők is életveszélybe kerültek, mert a fák közben dőltek kifele.

Szóval a hívő ember, a hívő család életében is bármilyen nehéz körülmény adódhat, ami miatt nem is tűnik olyan könnyűnek, hogy békés, csendes felkészülés. És ilyen szempontból ott a nádasdladányi szolgálat miatt is lett számomra fontos, hogy érdekes, az adventi üzenet egyik legfontosabb kifejezése, amit jól ismerünk: a reménység, amikor a bibliai képpel akarja jellemezni a Szentírás, Isten Lelke, akkor ezt használja rá, hogy horgony.

Kaptam ajándékba egy gyönyörű szép kis hajócskát, és azért hoztam el megmutatni, hogy láthassuk – amennyire látható –, hogy a hajó méretéhez képest a horgony nagyon kicsi. Ráadásul, ha a horgony le van eresztve, nem is látható. Egyébként a reménység is, a Biblia arról beszél, hogy a láthatatlanok megragadása hittel. De a horgonynak a jelenléte és a horgony ereje, biztos volta éppen akkor derül ki, amikor a tenger viharosabb. És ha belegondolunk: Isten az övéinek nem csendes, békés sétahajózást ígért – jelképesen mondva –, hanem hát néha nagyon is viharos tengeri utazást. Az örök élet dicsősége vár az Úréira, de a földi életben viharok vannak. S a horgonyra tényleg akkor van szükség a hajónak, amikor nagy a vihar. De a legnagyobb viharban is tartja, megtartja.

Ezért lett nekem bátorító ez a bibliai üzenet, hogy lehet, hogy nehézségekről, bajokról, lehetetlen helyzetekről kell szólni röviden, de végig annak a fényében, hogy a reménység az olyan mint a horgony. Miért van szükség erre a reménységre; mit is jelent, hogy biztos és erős; és mit is jelent megragadni ezt a reménységet? Három egyszerű gondolat.

A Zsidókhöz írt levél írója, az első században élt keresztyén testvérek sok nehézséget éltek át. Sokan például még a gyülekezetet is elhagyták. Ők úgy érezték, hogy ha ez a hívó élet, ők ezt nem vállalják. Tehát még el is fordultak Isten népétől, sajnos néha még az Úrtól is. És ilyen, egyáltalán nem reménykedő, gyülekezeti háttér az, ahova küldi az Úr Lelke az első században ezt a bibliai kijelentést, ezt a levelet és persze általa hozzánk is.

Az ősatya példáját említi nekik. Ábrahám életének a hajóját – emlékszünk – a láthatók egyre reménytelenebbé váló körülményei, az egyre múló idő elkeresítő hullámai, illetve Ábrahámnak a saját kételkedése, többszöri engedelmesége viharai veszélyeztették. Kész csoda, hogy Ábrahám a hívők atyjának nevezetik a Bibliában, hiszen annyi minden támadta az ő élete hajóját. S emlékszünk, amikor mégis csak megszületett Izsák, még akkor is mindig ott van a nagy próba, amikor az a kérdés, hogy jobban szereti-e az ígéret gyermekét, a fiát az ígéretet adó Úrnál. Kit szeret jobban? Ez a legnagyobb példa itt az olvasóknak is, ezt a történeti részletet említi a szentíró. Egyáltalán nem könnyű – ha belegondolunk – mi számunkra se, ha nem értjük Istent, hogy valamit miért tesz, és közben megélni, hogy jobban szeretem bárki másnál. Ábrahámnak ekkor nemcsak a földi életére vonatkozó ígérek voltak a kérdés, hanem a halál utáni életre, az örök életre vonatkozó ígérek beteljesedése is kérdés volt, hogy reménykedik-e. Hiszen ott Izsák feláldozása történetében – épp a Zsidókhöz írt levél későbbi részében tudjuk meg – ő úgy gondolkodott, hogy Isten majd biztos a halálból fogja feltámasztani a fiamat, ha nekem engedelmeskednem kell az Úrnak. A Római levél 4. részében van ez a mondat vele kapcsolatban: „aki reménység ellenére reménykedve hitte”.

A bibliai üzenet miatt az adventi igehirdetésben most ezt kell aláhúzni, hogy az adventi időszakban is az életkörülményei a hívó embernek az élet hajója bibliai gondolat fényében bizony lehet 'reménység ellenére'-szerű. Amikor tehát teljesen reménytelen a helyzet látszólag. De a reménység horgonya tartja. A kísértő, a sátán természetesen mindig azt próbálja elérni, hogy nehogy már

A REMÉNYSÉG MINT HORGONY

---

meg tudjuk ragadni a reménységet. Távolinak próbálja mutatni, mert az ígéret azt jelenti, hogy elhangzik, és valamikor egy bizonyos idő után beteljesedik, de amikor kísért a kísértő, akkor nagyon távoli. Egyre távolabbi. És a jelent, az oda vezető utat pedig mindig csak úgy mutatja, mintha nem lenne reménység, bemutatja, hogy mennyire nem valós a jelen helyzetből fakadóan az, hogy majd beteljesedik esetleg az ígéret. Reménytelen körülmények, de a reménység horgonya azt hirdeti: akármilyen erős is a vihar a hajó számára, a horgony megtartja.

Ábrahám ezt élte át. Miért is? Azt mondja itt a Szentírás: mert biztos és erős horgony a reménység. Mi van tehát a reménység hátterében? Mi az alapja? Itt hallottuk többszörös kifejezéssel is, hogy: Isten szava, az ő végzése, változhatatlan végzése, esküje, ami megerősíti az ígéretet. Esküvel megerősített ígéret. Itt mondja ki, hogy kétszeres megerősítés, kétszeres megbízhatóság. Elég lenne az ígérete is az Úrnak, hiszen ő megbízható, de még meg is esküszik. Isten méltósága és megbízhatósága. Isteni hatalom és az isteni szeretetből fakadó megbízhatóság.

A hatalmára nézve hadd emlékeztessenek arra a mozzanatra, amikor már csak egy év van hátra a várakozásból, 24 évig nem születhetett meg a gyermek. Gondoljunk bele: egy család 24 éve várja, hogy gyermeke szülessen és nagyon fájó, hogy nem születhet. Ez tényleg nagyon nehéz, reménytelennek tűnő helyzet volt Ábraháméknak. És jön az Úr és azt mondja: egy év múlva fia lesz Sárának. Ez a Mózes 1. könyve 18. része. A 17. rész szerint ugyanebben az évben már Ábrahámnál is olvastuk, hogy nevetett magában az Úr szaván, Sára meg hangoosan nevet, Isten meghallja, és akkor mondja el ezt a fantasztikus kijelentést, hogy: „avagy az Úrnak lehetetlen-e valami?”

A Zsidókhöz írt levél pedig azt mondja: ő nemcsak hogy olyan Isten, akinek semmi sem lehetetlen, hanem megbízható is. Nemcsak képessége van, hanem bízhatunk benne, akár lehetetlen helyzetben is. Végzése változhatatlan volta. Valami, ami reménységgel megragadható, csupán ígéret, még nem látható és mégis előttünk levő reménység – olvastam. Ott van előttünk. És nem távoli valami, ahogy a kísértő próbálja mondani, hanem nagyon is közeli, mert az Úr szava az, ami biztos tény. Két változhatatlan tény, pedig még jövőbeni.

Az jutott eszembe, hogy Isten megbízhatóságával szemben mindig ott van a Sátán, a kísértő megbízhatatlansága. Isten bizonyosságot akar adni, a Sátán meg elbizonytalanítani. Egy kicsit furcsa nekem egyébként, hogy miért kellett itt a levél olvasói számára és nekünk is azt hangsúlyozni, hogy Isten számára lehetetlen, hogy hazudjon. Miért kellett negatívan megfogalmazni Istennel kapcsolatban egy igazságot? Mert esetleg a hívő ember gondolhat arra, hogy az Úr hazudik? Lehet, hogy erre nem szoktunk gondolni, csak azt gondoljuk végig, hogy amikor az van bennünk, hogy valamit nem fog beteljesíteni, nem azt teszi, amit ígért, akkor tulajdonképpen nem mondott igazat. Hazugsággal nem szoktuk vádolni az Urat, csak mikor a láthatók, a tenger hullámmzó, viharos volta miatt úgy érezzük, hogy: jaj, most a hajó elpusztul, mert az Úr...

A Biblia, Jézus maga mondja a Sátánra nézve ki: a hazugság atyja. A Sátán pedig az Úréit, a hívő embereket általában nem nyilvánvaló hazugsággal szokta becsapni, hanem – hadd mondjam így egyszerűen – a Sátán mindig igazat hazudik. A Sátán az igazság bajnokának tettei magát, csak i-betű nélkül. Mindig arra mutat, hogy mi az igazság, csak hogy az igazság 'i' nélkül gazság. Már az első emberpárt is ezzel csábította el. Ezzel szemben ott van, hogy az Úr megbízható.

A folytatás annyira beszédes a történetben, illetve a bibliai kijelentésben, hadd mondjam inkább így, hogy már nem is csupán az Úr szava van ott, az ő esküvel megerősített ígérete, hanem ott van az Úr személye. Isten szava és az Úr Jézus személye, aki ugye Isten. Jézusról beszél, aki a kárpiton keresztül útkészítő – ezt hallottuk.

Csak emlékeztetőül, hogy ez a bizonyos kárpit volt az, amire itt utal a Szentírás, amely Jézus kereszthalálakor kettészakadt ott a jeruzsálemi templomban, jelezve, hogy szabad az út az Istenhez a bűnös, az elveszett számára. Nem kell elveszni örökre, megmaradni a bűneinkben, van bűnbocsánat, Isten megbocsátott. Mert a templomban, meg a szent sátorban is a kárpiton belülre egy évben egyszer mehetett be a főpap, jelezve, hogy a szent Istenhez nem méltó bűnös ember. Áldozat miatt mehetett be, valamit elvégezni, a főpap, de Jézus egyszer s mindenkorra mindent elvégzett.

Az üzenet miatt emeljük ki azt, hogy ne felejtsük el: Jézus számára a szó legteljesebb értelemben lett minden reménytelenné, és számára nem volt reménység-horgony. Ott a kereszten függve Jézusnak mindent el kellett hordozni. Neki nem volt Isten, elhagyatott lett egyszer s mindenkorra. Ez volt a váltságunk ára, titka. És ez a Jézus, aki azt elvégzi a kereszten, született meg akkor és ott, és ezt ünnepeljük karácsonykor. Az ő első jövelele ezért történt, hogy aztán mehesse a mennyei dicsőségbe feltámadása után nem sokkal. És hallottuk, hogy a mennyei valóságban is – mondja ezt a kárpit kifejezéssel – utat készít. A templom kárpitja azért szakadt ketté, hogy mutassa fizikai értelemben is jelképesen azt, hogy mi történt a mennyei láthatatlan valóságban: szabad az út. Jézus mennybemenetele azt jelenti, hogy tényleg mehetünk az Úrhoz. Ha nem jön el Jézus, akkor meghalásunk után, ha pedig Jézus eljön, akkor az örökkévalóság kiteljesedett állapota jön el. Ugyanis mi azt az Urat várjuk vissza adventkor is, aki eljött már egyszer. Akkor alázatosan, elhagyatottan halt meg a kereszten, de ha újra eljön, akkor dicsőségesen.

Milyen nagy ajándék, hogy az adventi vasárnapon a reménység horgonya így mutat Jézusra. Nem is csupán a mi földi életünk ígéreteire nézve fontos ő, hanem az örök élet, az örökkévalóság szempontjából, a bűnbocsánat, a szabadítás szempontjából. Neked Jézus megtartód-e már? Tudod-e, hogy kinél van a bocsánat, amikor vétkeztél ellene? És ha Jézus most jönne el, akkor örök kárhozatra mennél, mert nem hiszel benne, mert elutasítottad a kegyelmét? Vagy neked is útkészítő Jézus, előfutár – ez is az ősi szó jelentése –, akiben szabadítót megismerted és követted.

A REMÉNYSÉG MINT HORGONY

S akin keresztül a földi életünk ígéreteire nézve is az Isten megbízható. A Korinthusi 2. levél 1. részében ezt mondja az írás a 20. versben: Istennek valamennyi ígérete őbenne lett igenné és ámenné. A földi életünkben, amikor várunk valamire, gyerekek és felnőttek is egyaránt, és tudjuk, hogy az Úr szava megbízható, nem mindig könnyű várni, néha kifejezetten nehéz, de a reménység horgonya azt jelenti, hogy tudom, hogy Jézus Krisztusban számomra az Isten mindent elvégzett. Az ő jelenléte, Jézus jelenléte a fontos már. A reménységben így válik nagyon közelivé az ígéret beteljesedése. Még lehet, hogy távoli, még lehet, hogy várni kell. Jó várni az Úrra és megadással lenni a szabaddításáig.

De nem egyedül kell, mert itt az Úr, hiszen a mennybemenetel azt is jelentette, hogy elküldte Szentlelkét, a Szentlélek és az ige által van jelen az Úr számunkra. Nem látjuk őt és mégis jelen van, most is szól hozzánk. Mennyei dicsőségben feltámadott testben, és Lelke és igéje által itt van velünk. Velünk az Isten. A reménység horgonya ezt az igazságot hordozza, ezért erős, biztos, szilárd, meg tud tartani. Az életünk hajója sokféle élethelyzetet élhet át, de a horgony tartja.

Még arról röviden, hogy mit is jelent akkor megragadni. Mert eddig arról volt szó, hogy Isten mi mindent végez. Ábrahám ott volt mint példa. Mit jelent megragadni? Előtte ez is elhangzott, hogy mint akik odamenekültünk, hogy megragadjuk. Ez az odamenekülés: a mózesi törvényekben olvassuk azt, hogyha valaki véletlenül bajt tett, akkor a menedékvárosba kellett szaladnia, hogy nehogy megbosszulják a rokonok, amit elkövetett. A menedékvárosban mindenfajta életveszélytől megmenekült, ott kivizsgálták az ügyét. A menedékvárosba menekülni, szaladni – ez a kifejezés jelentése. Ilyen értelemben menekülni és megragadni.

Benne van tehát a szóban is, hogy valami nagyon is nehéz. A hajó viharban van, nagyon kemény hullámozás, nem könnyű az élet tengere, de megragadni. Megragadni a reménységet. A horgony leeresztve. A hívő ember is tehát átérzi és nagyon is tudja, hogy miben van, mik a jelenvaló tények, a mostani valóság, még kételyei is lehetnek emiatt, kérdései, bizonytalannak érezheti magát, de mégis tudja, hogy van kibe kapaszkodnia, van mit megragadnia. Az Úr szava, az Úr ígérete, esküje számunkra is tény. Távolinak tűnő, de csak a kísértő teszi távolivá. Isten meg azt mondja: bízz bennem, itt vagyok és meg fogod látni, hogy mit fogok cselekedni.

Péter, amikor a vízen járt, azért tette, mert Jézus azt mondta: gyere ki. És Péter rálépett a vízre és járt rajta. Amikor pedig elkezdett süllyedni valamiért, egyszer csak Jézus megtartja. Jézus akkor ott fizikai valóságában is ott volt, de valamilyen módon a szó lelki értelmében is igaz ez számunkra. „Ne félj, mert megváltottalak, neveden hívtalak téged, enyém vagy.” Ismerjük az ézsaiási próféciát a 43. rész elejéről. Arra emlékszünk, hogy hogy folytatódik ez a kijelentés? – „Mikor vízen mégy át, én veled vagyok, ha folyókon, azok el nem borítanak. Ha tűzben jársz, nem égsz meg, a láng meg nem perzsel téged, mert én vagyok az Úr, a te Istened, megtartód.” Ez igaz. És lehet, hogy nehézségben va-

gyok, de mikor vízen megyek át, velem van az Úr – eszembe juthat. Isten igéje, lehet, hogy csak egy rövid imádság vagy csak egy segélykiáltás tud elhangozni a számról vagy el se hangzik csak gondolatban, de átélem az ő jelenlétét és szabadítását, mert bízom a szavában.

Másodikos általános iskolás koromban mentünk el – úgy emlékszem – Debrecenbe és strandoltunk is. Arra emlékszem, hogy örömmel úszkáltam a vízben meg ugrándoztam, és egyszer csak fenn a talpam, beleestem a vízbe teljesen és csapdosok és nem tudom, hogy merre van a vízből kijövetel. Hihetetlen halálfélelem jött rám, én úgy emlékeztem, hogy nincs körülöttem senki, tehát nem tud senki segíteni, és én itt meg fogok most halni. Rettenetesen féltem a víz alatt, és nem tudtam, hogy mit csináljak, mert nem tudtam, merre kell fölfele menni. Akkor én már az Úr Jézust ismertem és arra tisztán emlékszem, hogy úgy magamban mondtam, hogy Úr Jézus, segíts. S akkor egyszer csak azt veszem észre, hogy talpamra állok és kiemelkedem a vízből. Mert Istennek tetszett így megtartani ott az életemet. Felnőttként lehet, hogy ilyet át se tudtam volna élni, de gyermekként igen. És egy életre megtanultam, hogy Isten hogy tart meg a szó legszorosabb értelmében is, ha kell.

Mikor Jézus a búcsúbeszédében azt mondja: „Ne nyugtalankodjék a ti szívetek, higgyetek Istenben és higgyetek énbennem.”, akkor egy olyan szót használ az ősi szöveg – ne nyugtalankodjék –, ami a föld rázkódására vagy éppen a víz rázkódására, hullámozására is akár vonatkozhat. Mindenképpen nyugtalanság, rázkódás. És ha a lelkünk ilyen, az rettenetes. Ne nyugtalankodjatok, higgyetek! Bibliai üzenet miatt: reménykedjétek a jövőre nézve is, de a jelenben is ez megtartó erőt jelent. Megragadni a reménységet. Ez nem azt jelenti, hogy Isten valami csodadoktor, aki csak akkor kell, mikor éppen baj van, és na, akkor most segítsél aztán hagyj magamra, mert azért annyira nem kellesz, hanem pontosan fordítva: tudom, hogy csak ő tarthat meg itt a földi életre nézve is, és az örök életre nézve is szabadítót ismerhetek meg, és őnélküle nem lehetetek, csak így lehetek az Úré.

Azzal az igével zárom, amit a Római levél 8. részében így mond az ige, református egyházunk címerében is benne van az első mondat: ha az Isten velünk, kicsoda ellenünk. A folytatás pedig: „Aki az ő tulajdon fiának nem kedvezett, hanem őt mindnyájunkért odaadta, mimódon ne ajándékozna vele együtt mindent minekünk.” Izsák helyett a kos áldoztatott meg, Jézusnál viszont ezt halljuk: nem kedvezett neki az Isten, de így lett vele együtt minden a miénk. Most, amikor énekeljük a 275. számú dicséretünk 1. és 4. versét, majd a reménységről énekelünk, és ezzel a hittel tegyük, hogy Jézussal együtt mindent ígért az Isten nekünk is, ha Jézus tiéd, a miénk, vele együtt minden a miénk.

Imádkozzunk!

Mennyei Atyánk, magasztalunk téged, hogy te valóban egész életünkre nézve megtartót adtál az Úr Jézusban. Köszönjük mindazt, amit ő elvégzett már, és áldunk, hogy valóban ez lehet a reménységünk, hogy jön az Úr vissza dicsőségesen, és akkor is mi minden elvégződik majd számunkra is.

A REMÉNYSÉG MINT HORGONY

Segíts órá tekintenünk valóban akkor, amikor az életünk hajója talán viharokat él át akár most is. Valóban, Urunk, azt kérjük, hogy gyászoló testvéreinknek, akik ezen a héten álltak meg a ravatal mellett, az Úr Jézus feltámadása, az örök élet vigasztalása hadd legyen valóság. Nyugtasd meg az ő lelküket is kérünk most is, velünk együtt.

Urunk, akik betegek a gyülekezetből, és lehet, hogy nem tudnak már soha többé ide a templomba jönni együtt imádni téged, tisztelni, mert a betegágyról föl sem tudnak kelni, kérünk, hogy őket is kegyelmed kísérelje. Múlt előtt és után levő testvéreinket is támogassad.

Köszönjük, Urunk, a megszületett gyermekeket, köszönjük, hogy most is keresztre készülhetünk. Kérünk azokért, ahol a te kegyelmedet kérik, Urunk, a gyermek gyógyulása miatt. Segíts, Urunk, hittel imádkozni akkor is, amikor nem nekünk van bajunk, hanem valaki másnak, akit szeretünk.

És kérünk téged arra, Urunk, hogy hittel merjünk és tudjunk imádkozni népünkért is meg vezetőinkért. Bocsásd meg, Urunk, amikor olyan reménytelennek látjuk talán népünk életét. Hisszük Urunk, hogy te megtartó vagy.

Kárpátalján is kérünk, adj békességet a kárpátaljai magyaroknak, adj békességet Ukrajnában, vess véget a háborúságnak, Urunk.

Kegyelmeddel vedd körül azokat a testvéreinket, akik lehet, hogy az életüket kell, hogy adják a mai napon ott az Iszlám Állam miatt. Kérünk téged, hadd tudjanak mindvégig hűséggel megállni melletted, élő reménységgel beléd kapaszkodni.

Köszönjük, Atyánk, hogy a reménység megtart, mert te vagy a reménység Istene, Jézusért.

Ámen.

275. dicséret (1. és 4. vers)

Prágai graduale, 1567.

Az Úr Is-ten az én re-mény-sé-gem,
E-rős-sé-gem Min-den-fé-le in-ség-ben;
Csak tő-le vá-rom I-gaz bol-dog-sá-gom:
S meg is ta-lá-lom.

4. Azért egész életem fogytáig Csodálom itt Szent kezének munkáit, S intem lelkemet: Áldjad Istenedet, Üdvözítődöt.